

stændige Ophævelse af Kultolden til 1917, det vil sige, de sidste 3 Øre pr. 100 kg. Der er nemlig her ikke Tale om en ny Afgift. Der er kun Tale om, at man undlader Ophævelsen af en bestaaende Afgift endnu i nogle Aar. Naar man har gjort dette, er det jo for det første, fordi det, der er tænkt som Kompensation for Kultoldens fuldstændige Bortfalden, nemlig den samtidigt indtrædende Forhøjelse af Forskæringsafgiften, har vist sig ikke at slaa til. Man havde som bekendt anslaaet Indtægten af Forskæringsafgiften betydelig højere, end den har vist sig at blive, og derfor er Forudsætningen fra 1908 i den Henseende bristet. Dernæst er det jo ganske klart, at paa en Tid, hvor man er nødt til at søge betydelig forøgede nye Indtægter, er det dog den nærmest liggende Hjælp, at man i nogle Aar opsætter Opgivelsen af gamle Indtægter.

Jeg skal først med nogle Ord omtale Forslaget om den forøgede Afgift paa Spiritus. Hovedbestemmelsen deri er jo, at der af Spiritus af 100 Graders Styrke skal svares, ikke som nu 19 Øre pr. Liter, men 60 Øre. Vi regne jo her ved Forslagets Forelæggelse efter de Erfaringer, der foreligge fra 1910, med 15,012,000 Liter, hvoraf ca. 1,600,000 denatureredes, 2,433,000 kom ind under Forskæringsafgiften, som jo nu skal svare 76 Øre, og Resten, 10,979,000, er Brændevin og Akvavit, som altsaa skal rammes af den foreslaaede højere Beskatning. Men man vil ikke, naar man indfører en saa betydelig forhøjet Beskatning, kunne regne med, at Forbruget vedbliver at være det samme. Der er da her regnet med en Nedgang i Forbruget paa 20 pCt., saaledes at man kommer ned til en Beskatningsmængde paa 8,783,000 Liter, og deraf skulde der saa i Forbindelse med de mindre Indtægtsforøgelser, som i øvrigt ere foreslaaede, indvindes 3,138,000 Kr. paa denne Lov. Selv efter denne Forhøjelses Gennemførelse bliver Danmark vedblivende det Land, som har den laveste Spiritusafgift. Efter vore 60 Øre, som det vil blive efter dette Lovforslag, kommer Tyskland med 93 Øre, og derefter stiger det for de øvrige Lande helt op til Englands 5 Kr. 13 Øre. Dog synes det mig ikke raadeligt at gøre Afgiften større, end den her foreslaas. Det er jo ikke det absolute Tal, det her drejer sig om, det er Forholdet. En pludselig Forøgelse, der forholdsvis er saa stor som den her foreslaaede, vil naturligvis indvirke stærkt paa Forbruget, og naar man skulde have det paaregnede fiskale Udbytte af Skatten, har

jeg ikke anset det for raadeligt at gaa højere end her foreslaaet. Det maa erindres, at Spiritusforbruget jo er vigende i det hele og store, vel ikke for sidste Aar, men i det lange Løb.

Hovedbetænkkeligheden ved Brændevinskatten er jo den, at den hviler ret tungt paa de ubemidlede Klasser. Denne Betænkkelighed har navnlig tidligere været vel begrundet og stærkt underbygget. Den er det dog langt mindre nu end tidligere, thi det er ganske utvivlsomt, at Afholdsbevægelsen særlig har grebet de mere ubemidlede Lag af Befolkningen baade paa Land og i By, ganske særlig paa Landet, og man vil ikke længere med samme Grund som før kunne sige, at det er i ganske overvejende Grad, ja næsten udelukkende de ubemidlede, som denne Afgift vil ramme. Folketinget har i øvrigt aldrig været nogen principiel Modstander af Brændevinskatten. Det viser foruden meget andet ogsaa den Dagsorden, som blev vedtagen i 1900, og hvorved Behandlingen af det da foreliggende Forslag om Forhøjelse af Spiritusskatten blev standset. Denne Dagsorden viser tydelig nok, at der her ikke var Tale om nogen principiel Modstand, men kun om Modstand for Tiden under de foreliggende Forhold, hvor man særlig paaberaabte sig de politiske Forhold og dette, at der ikke var nogen egentlig finansiel Trang til Stede, som kunde begrunde denne Forhøjelse, ligesom den ikke kunde siges at være nogen passende Kompensation for de da foreslaaede Forandringer i Toldloven. Der er jo siden indtraadt forskellige Forhold, der gøre, at de Betragtninger, som man i det andet Ting gennemgaaende har gjort gældende, ikke længere have den Gyldighed som før. Man har f. Eks. gjort gældende, at man ikke kunde gaa til en saadan Forhøjelse uden i Forbindelse med eller i Forhold til gennemgribende sociale Reforme; endvidere, at man ikke kunde gøre det uden i Forbindelse med Indførelsen af en Formue- og Indkomstskat efter en ret stærkt stigende Skala. Men de sociale Reforme have vi faaet i stor Udstrækning, og det er jo netop for at betale Udgiften til dem og til en forstandig Udvikling efter Lejlighed og Evne af den sociale Lovgivning, som vi have skabt, at vi ere nødte til at søge at faa vore Statsindtægter forøgede, og til at gaa blandt andet til denne Skat. Ligeledes have vi jo siden da faaet en Formue- og Indkomstskat, der senere er bleven betydelig udvidet, og den foreslaas nu atter ikke